

ржка, охлови (плужкови) да рови, кое съ торбичка на рамо, гъби да бере, кое подкарало аганца да пасе, и всички обкичени съ пролѣтни цвѣта: минзухаръ, теменуга, съсьнъ, безъ никаква грижа си тичкатъ на самъ, на такъ. Ето ти го едно поровило, поровило подъ нѣкоя трънка и изровило нѣколко охлюва, то като че намѣрило бо-зна какво съкровище, отъ радости ще кликне, и подскачещицъ отива да се похвали на дружината си. По на татъкъ на гъби гнѣздо, подигнала се, распуката се купчинка, съзратъ я нѣколко дѣца, завтекътъ се тичешката, кой ще по прѣди да иди и да утрови имането: едно пада, друго става, по силнитѣ непрѣварятъ, разравятъ разцѣфналата комулка, и ето ти подъ черната прѣстъ бѣлнать се хубави чисти гъби, отдолу червени, то сурови да ги захалишъ, и хайди въ торбичката.

А пъкъ на срѣща ти оня високъ Балканъ, раззеленилъ се, разпѣрилъ се, то прѣлестъ. А когато се надвеси надъ него тъменъ облакъ, на когото сѣнката направя зеленитѣ му листи още по тъмно зелени, да му се ненагледашъ; а пъкъ когато го запери оня едъръ пролѣтень, топълъ дъждъ, то да ти е драго да слушашъ отъ далечъ оглушателния шумъ на широколиститѣ букаци и габари. Приятности за окото, приятности за слухътъ, приятности за обонянieto. Когато благодатний дъждъ поржси всички горски билки поникнали, цѣвнали по срѣдъ зелената трева, по равнитѣ тукъ, тамъ полянки, когато тихъ вѣтрецъ разполѣе, размърда, тия благоухани горски цвѣта, и, размѣсомъ съ горский чистъ въздухъ, повдигне на горѣ и околорѣстъ тѣхната хубава миризма, то като че нѣкоя сила тѣ привлича да идишъ още по